

1969 செப்டம்பர் 11]

7. அரசினர் மசோதா.

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு கூடலூர் ஜென்மம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 4/69) ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I beg to move that the Gudalur Janmam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1969 (L. A. Bill No. 4 of 1969) as amended by the select committee be taken into consideration.

The janmi system of land tenure is prevalent in Gudalur Taluk of Nilgiris district. According to the definition of "estate" in Article 31-A (2) (a) of the Constitution, any janmam right in the States of Tamil Nadu and Kerala also constitutes an estate. In pursuance of the policy of abolition of all intermediaries between the Government and the actual cultivators, the jaindari under-tenure and inam estates, and all minor inams, lease-holds, etc., have been abolished under the various legislative measures and all these lands have been converted into ryotwari lands by the grant of patta to the persons entitled thereto. As a further step towards agrarian reform the Government have decided to abolish the system of Janmam tenure also in the Gudalur Taluk of the Nilgiris district.

Accordingly, on the 20th January 1969, the Government introduced in the Assembly, a Bill called the Gudalur Janmam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1969 and the Bill was referred to a select committee of the Assembly by a resolution of the Assembly, dated the 28th February 1969. The report of the Select Committee was presented to the Assembly on 23rd August 1969.

Now I will proceed to explain the various changes made in the Bill by the Select Committee.

1. The Select Committee had decided to define the expression "forest". Accordingly, a definition of the expression "forest" has been introduced in clause 2 of the Bill.

2. clauses 8 and 9 specify the lands in respect of which a janmi and a tenant respectively would be entitled to a ryotwari patta on proof of cultivation for three agricultural years immediately before the appointed day. Clause 10 specifies the lands in respect of which persons other than the Janmi or tenant would be entitled to a ryotwari Patta on the basis of personal cultivation for three agricultural years immediately before the appointed day. With a view to avoid malpractices, the Committee felt that the three agricultural years should be reckoned from a particular date prior to the appointed day. The Committee has, therefore, decided that the crucial date for the purpose of these clauses shall be 1st June 1969. These clauses have been amended accordingly.

[Thiru K. A. Mathialagan] [1969 செப்டம்பர் 11]

3. Clauses 21 to 28 lay down the manner of determining the compensation payable for the janmam estates. It was brought to the notice of the Committee that the compensation payable in respect of large tracts of forests in the janmam estates will not be adequate. The Committee, has, therefore, decided to make provision for payment of compensation which would not be less than Rs. 50 per acre in respect of forest lands. Clause 28 has been amended accordingly.

4. Clause 47 empowers the Government to collect from each pattadar an amount equal to twenty times the difference between the fair rent and the land revenue by way of contribution. The Committee has decided that the amount of contribution payable by the pattadars should be equal to ten times the difference between the fair rent and the land revenue. The clause has been amended suitably.

5. Consequent on the amendment proposed to clause 47, the number of instalments in which the contribution will be payable has been reduced from twenty to ten in clause 49 also.

I request the House, Sir, to accept the motion.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் பேரவையுள் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகிறது. இன்னும் முக்கால் மணி நேரம் தான் இருக்கிறது. இந்த மசோதா ஒன்றை மட்டும் இன்றைக்கு முடித்து விடலாம். யாராவது தலைவர்களிலே ஒன்றிரண்டு பேர் பேசினால் போதும் என்று நினைக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, while we appreciate the efforts taken by the Government to bring this legislation and put it on the Statute Book, we wish to point out to the Government that the important reason why this enactment has been brought forward is this. Large tracts of land in Gudalur area are now waste. Practically no one exercises any control over these places and actually the ownership is in the hands of some janmis. These janmis never bother to look after the lands and they have left them practically unattended. The Government wants to take away these lands and see that some thing worthwhile is produced out of them for the advantage of the State. While the object of the Government is laudable, the manner in which this legislation is brought forward needs the consideration of the House.

There are certain pieces of land in the hands of persons who have bought the lands from janmis for the consideration of certain sums. Some people are actually keeping these lands with them and tending, cultivating and raising plantations on them. They are raising worthwhile forest produce. My submission is that those who are tending the lands and raising plantation on them must not be put on a par with janmis. It is true that Kovilagam

(ஒழிப்பு சயத்துவாசியாக மாற்றுதல்) மசோதா

ஆய்வுக்குழு இருத்தி யமைத்தவாறு (சட்டப்

பேரவை மசோதா எண் 4/69)

1969 செப்டம்பர் 11]

simple are there, but they do not exercise any control. Is this Bill going to treat those persons who have bought and brought the lands under cultivation on a par with janmis? This is a very very important question and I hope the Minister will give careful consideration to it.

In this connection, I wish to point out a very fine speech made by our Chief Minister while he was in Coonoor. He referred to the janmis and the plantation areas in the Gudalur taluk of the Nilgiris. Then the Minister said :

The Bill would enable the Government to acquire about 36,000 acres land this would be planted with tea. Laudable. I appreciate that.

This would bring in about two crores of revenue to the Government annually.

This is also praiseworthy.

He assured the planters that it was not the Government's intention to acquire the plantation lands. The Government would certainly give weight to the planters' representatives. I have not come here to plead for the cause of planters essentially, intrinsically and basically. If they are already producing something, this legislation will cut at the root of production. Instead of trying to get more tea and other products which will earn foreign exchange, we disturb those who are doing cultivation. That will completely set at nought the purpose for which this legislation has been brought forward.

I have given notice of some amendments and I will discuss them in a pointed manner when the amendments are moved. My present remarks are of a general nature and I only request the Minister to give consideration to them.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவது வரவேற்கத் தகுந்தது என்றபோதிலும் கூட சட்டத்தின் பலனைப் பரிபூரணமாக அனுபவிப்பதற்குச் சட்டத்தினுடைய 9-வது பிரிவில் இரண்டாவது உட்பிரிவில் உள்ளதை அறவே நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், Notwithstanding anything contained in sub-section (1), no tenant shall be entitled to a ryotwari patta in respect of any land under sub-section (1) if such tenant has voluntarily abandoned or relinquished his rights in respect of such land on or before the date of the decision of the Settlement Officer made under sub-section (1) of section 12 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வாஸ்தவமாக இவ்வளவு நான் நினைத்திலே பாடுபட்டு அதைச் சாசுதிக்குக் கொண்டுவந்தவர்கள் தானாகக் கைவிடக் கூடிய நிலைமையோ அதை சரண்டர் செய்யக் கூடிய நிலைமையோ ஏற்படும் என்று நினைத்துப் போட்டிருக்க

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு கூடலூர் ஜென்மம் எஸ்டேட்டுகள்
(ஒழிப்பு ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) மசோதா
ஆய்வுக்குழு திருத்தி யமைத்தவாறு (சட்டப்
பேரவை மசோதா எண் 4/89)

[திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்] [1969 செப்டம்பர் 11]

கிரார்கள். இதன் காரணமாக வேறு பல நிர்ப்பந்தங்களின் காரணமாகக் கட்டாயப் படுத்தி நிலத்தை எழுதிவாங்கக்கூடிய தவறான நிலைமைகள் எல்லாங்கூட ஏற்படும். எனவே அதை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 10-வது பிரிவில்,

Provided that no person is entitled to a ryotwari patta in respect of any land under this section if such person has voluntarily abandoned or relinquished his rights in respect of such land on or before the date of the decision of the Settlement Officer under sub-section (1) of section 12.

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும்கூட அதுபோன்ற ஒரு விளைவைத்தான் ஏற்படுத்தும். எனவே இந்த இரண்டையும் நீக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் அனுபவிக்கக்கூடிய பலனை பரிபூரணமாக அனுபவிக்கமுடியாத நிலையில் நிர்ப்பந்தங்களை ஏற்படுத்துகின்ற அளவுக்கு இந்த ஷரத்துக்கள் கொண்டுபோய்விடும். எனவே இவற்றை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 47-வது பிரிவில்,

Pattadars liable to pay contribution.—The Government shall be entitled to collect from each pattadar and each pattadar shall be liable to pay to the Government by way of contribution for every land in respect of which he has been granted a ryotwari patta an amount equal to ten times the difference between the fair rent in respect of such land as determined in the manner specified in sub-section (2) of section 25 and the land revenue due on such land.

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருபது மடங்கு வசூல்செய்ய வேண்டும் என்று இருந்ததை மாற்றி இப்பொழுது பத்து மடங்கு என்று போட்டு இருக்கிறார்கள். செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போனதற்குப் பிறகு, நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் இதிலே ஒன்றும் பெரிய அமெளண்ட் வராது. ஜமீன்களுடைய நிலம் கொடுப்பது என்றால் இனாமாகத்தான் கொடுப்பது. இதனால் சர்க்காருக்கு ஒன்றும் வருமானம் வராது. எனவே பத்து மடங்கு என்று இருப்பதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த ஷரத்தையே நீக்கிவிட வேண்டுமென்று என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்து அதில் இருக்கும் சில குறைபாடுகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதே போன்று இதற்கு முன்னால் ஜமீன் ஒழிப்பு மசோதா கொண்டு வரப்பட்டு சட்டமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று இந்த மாநிலத்தில் இனம் நிலங்களையும் ஒழித்து ரயத்துவாரி ஆக்கப் பட்டு நேரடியாக நிலத்தில் உழுது கொண்டிருக்கக்கூடியவர்

(ஒழிப்பு ரயத்துவாரியாக மாற்றதல்) மசோதா
ஆய்வுக்குழு திருத்தி யமைத்தவாறு (சட்டப்
பேரவை மசோதா எண் 4/69)

1969 செப்டம்பர் 11] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

களுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. தொடர்ந்து இந்த ராஜ்யத் தில் அரசாங்கத்திற்கும் நிலத்திலே உழுது கொண்டிருக்கக்கூடிய உழவர்களுக்கும் இடையே இடைத் தரகர்களாக இருந்துகொண்டு நிலத்திலே வரக்கூடிய வருவாயை அபகரித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு முன்பு ஜமீன் ஒழிப்பு, இனம் ஒழிப்பு சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதுபோன்று கூடலூர் தாலுகாவில் ஜன்மம் என்டேட் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் அங்கிருக்கக்கூடிய பூர்வீகக் குடிக ளுக்கு பரம்பரையாக நிலத்தில் தொழில் செய்து கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு அதிலிருந்து வருகின்ற வருவாயை அபகரிக்கும் முறையில் அல்லது பெருகின்ற முறையில் இருக்கும் பழக்கத்தை மேற்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்தையும் ஏமாற்றினார்கள், அங்கிருக்கக்கூடிய உழவர்களையும் ஏமாற்றினா் கள். ஆகவே, அந்த நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் இப்போது இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக் கிறது. பொதுவாக இது வரவேற்கக்கூடிய மசோதாவாக இருந் தாலும், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் காட்டு நிலங்களுக்கு ஏக்கருக்கு 50 ரூபாய் வீதம் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவது அவ்வளவு பொறுத்தமாக இல்லை. எதற்காக நஷ்ட ஈடு வழங்க வேண்டும்? ரயத்துவாரி பட்டா ரயத்துக்களுக்கு, 20 தவணை என்று சொல்லுவதற்குப் பதிலாக 10 தவணைகளில் நஷ்ட ஈடு பெறலாம் என்று சொல்லியிருப்பதும் கூடாது. இதற்கு முன்னல் நாம் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம், இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் எல்லாம் கொண்டு வந்தோம். எதிலும் ரயத்துக்களிடமிருந்து நஷ்ட ஈடு பெற்றுக் கொடுப்பது என்பது இல்லை. அந்த உழவர்களுடைய உழைப்பையும் ஏமாற்றி, அரசாங்கத்தையும் ஏமாற்றி வருவாயைப் பெற்றுக் கொண்டு வரக்கூடிய ஜன்மிகளுக்கு எதற்காக நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும்? நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது என்பது முற்றிலும் தவறானது. அது இந்தச் சட்டத்திற்கே விரோதமானது. அந்த முறையிலே முடிவு செய்தால் 50 என்று சொல்லுவது 25 அல்லது 20 என்று காட்டு நிலங்களுக்கு நிர்ணயம் செய்யலாம். பத்து மடங்கு அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்வது என்பதை அறவே நீக்கிவிட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அழுத்தமான அபிப்பிராயம். அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : சபாநாயகர் அவர்களே, கூடலூர் ஜன்மம் என்டேட் அபாலிஷன் மசோதாவைப் பரிபூரண மாக வரவேற்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் கடைசிக் கட்டமாக இது வந்திருக்கிறது; இதை நான் ஆதரிக்கிறேன். இதிலே ஒருவர் சர்க்கார் அனுமதியோடு நியாயமாக, ஒழுங்கான முறையில் பணம் கொடுத்து வாங்கியிருந்தால், சர்க்கார் சட்டப் படி என்ன நடவடிக்கை எடுத்து விட்டுக் கொடுக்கமுடியுமோ

[திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்] [1969 செப்டம்பர் 11]

அதையே கொடுக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பணம் கொடுத்து வாங்கியது தோட்டம் வைப்பதற்காகத் தான் என்று இருந்தாலும், சர்க்காருக்குக் கட்டுப்பட்டு சட்டத் திட்டத்துக்கு அடங்கி எந்த அளவு இருக்கிறதோ, அந்த அளவு விட்டுக் கொடுக்கலாம். மீதி இருக்கும் அத்தனை எஸ்டேட்டுகளையும் ஏழை எளியவர்களுக்கு, அரிசன மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்பத்தில் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மசோதாவைப் பரிபூரணமாக ஆதரித்து அமருகிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்கின்ற முறையில் ஒருசில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லுகிறேன். ஜன்மி ஒழிப்பு மசோதா நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதிலே எல்லோரும் ஆர்வமுடையவர்களாக இருக்கிறோம். கடந்த 20 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அதிலே உழுது கொண்டிருப்பவர்களிடமிருந்து அவர்கள் ஒரு தோகையை வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஜன்மிகள் அரசாங்கத்தையும் ஏமாற்றிக் கொண்டு உழுபவர்களையும் ஏமாற்றி அவற்றைத் தங்கள் வசம் வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது என்பது தேவையற்றது. அந்தப் பூமியிலே ஏழை விவசாயிகள்தான் பாடுபட்டு உழைத்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்த ஜன்மிகள் வெறும் பலனை மட்டும் பெற்று வந்தவர்கள். இந்த நிலையிலே அவர்களுக்குப் பத்து மடங்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவது சரியல்ல. ஆகவே, நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும் நிலைமை இல்லாமல் ரயத்துவாரி நிலங்களாக ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்து கொள்கிறேன். அதிலே 10 தவணைகள், 20 தவணைகள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கும்போது தவணை முறை என்று வரையறை செய்திருப்பது இந்த மசோதாவிற்கு ஏற்றதல்ல என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. கே. பி. எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை ஆதரிப்பதோடு அதிலுள்ள சில விஷயங்களைப் பற்றி விளக்கமாக என்னுடைய கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்ட ஜமீன் ஒழிப்பு, இனம் ஒழிப்புச் சட்டங்களில் கூட சிறு சிக்கல்களைச் சட்ட நுணுக்கங்கள் மூலம் கண்டு அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போவது வழக்கம். எவ்வளவுதான் நம்முடைய மேல்திகாரிகள், செயலாளர்கள் துருவித் துருவிப் பார்த்துச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தாலும் அதிலே ஒரு இடுக்கைப் பார்த்து அதைத் தடைசெய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையோடு கோர்ட்டுக்குப் போவது வழக்கமாக இருக்கிறது. இந்த ஜன்மிகள் ஜமீந்தார்களைக் காட்டிலும்

(ஒழிப்பு ரயத்துவாசியாக மாற்றுதல்) மசோதா

ஆய்வுக்குழு திருத்தி யமைத்தவாறு (சட்டப்
பேரவை மசோதா எண் 4/69)

1969 செப்டம்பர் 11] [திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

சற்றுப் பலமானவர்கள். ஜமீந்தார்கள் கப்பம் கட்டவேண்டும் ; இவர்கள் அதுகூட இல்லாமல் ஏகபோகமாக அனுபவித்து வந்தார்கள். இப்போது ஜன்மம் எஸ்டேட் நிலச்சுவான்தார்கள் குறைவானவர்கள்தான். இதற்கு முன்னால் நம்முடைய சர்க்கார் அனுமதி பெற்று காட்டு இலாக்கா, மலை இலாக்கா சட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படி வாங்கியவர்களிலே சில பேர் சூத்தகைக்கு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நஷ்ட ஈடு கோரி கொடுக்கும்போது பாதிக்கப்படுகின்றவர்கள் ஜன்மிகள் அல்ல, அவர்களிடத்தில் வாங்கியிருப்பவர்கள் தான். அதிலே சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாயிகள்தான் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்பதால் பாதிக்கப்படுகிறார்களே தவிர, உண்மையான ஜன்மிகள் அல்ல. ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்து நஷ்ட ஈட்டை ஜன்மிகளுக்குக் கொடுப்பது என்பது நம்முடைய கொள்கைக்கே மாறானது என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இதைத் திருத்தி அமைத்து ஏழை விவசாயிகள் எதை வைத்திருக்கிறார்களோ, அதை அப்படியே அவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிக் கொடுக்கும் போது அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, தமிழ்நாடு பூராவும் கணக்கு எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. கூடலூர் பகுதியில், அந்த மலைப் பகுதியில் தொழில் செய்து வாழக் கூடியவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

சர்க்கார் அப்போது இன்னொரு உத்தரவையும் போட்டிருக்கிறது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அவர்கள் வாங்கிய நிலத்தில் காடுகளை வெட்டி அழிக்காதே என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இப்போது கோர்ட்டிக்குப் போகத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அவர்கள் அந்த நிலத்தை வாங்கியபோது சாகுபடி செய்யத் தயாராக இருந்தும் சர்க்கார் உத்தரவின் காரணமாக சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலையில் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஜனநாயக ரீதியில் அவர்களுக்கும் சலுகை காட்டும் அளவுக்கு அவசியம் இருந்தால், அதையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்து எந்தவிதமான நஷ்ட ஈடும் கோரும் நிலைமை இருக்கக்கூடாது. நஷ்ட ஈடு கோராமலே அடைமானம் செய்வதற்கு முன்பு இதைச் செய்யவேண்டும். அப்படி இல்லை யென்றாலும் கூட்டுறவு முறையிலே சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ளுவதன் மூலம் நல்ல பலன் பெற முடியும். வெளிநாட்டுச் செலாவணியை அதிகமாகப் பெற்றுத்தரக்கூடிய அந்த எல்லைப் பகுதியில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் பெயரால் நடத்த வேண்டுமென்று கூறி அதற்கான வழிவகைகளைக் காணவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1969 செப்டம்பர் 11]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, நான் என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக கூடலூர் ஜன்மி எஸ்டேட்டுகள் ஒழிப்பு மசோதாவை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற நேரத்தில் இரண்டொரு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா நம்முடைய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கு இணைந்த ஒரு முக்கியமான தொகுப்பாகும். இந்த மசோதா கூடலூர் பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கு மிகத் தேவையான ஒன்று. இதை அமல்படுத்தும் நேரத்தில் சர்க்கார் மிகவும் கவனமாக இருக்கவேண்டுமென்ற ஒரு கோரிக்கையை விடுக்க விரும்புகிறேன். பெரும்பாலும், இந்தச் சட்டத்தின், இந்த மசோதாவின் வெற்றி, இதை அமல் படுத்தும் விதத்தில்தான் அமைந்திருக்கும். பட்டா வழங்குவதற்காக நியமிக்கப்படும் அதிகாரிகள் எப்படி நடத்துகிறார்கள், எந்த வகையில் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகுகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்து தான் இந்த மசோதாவினுடைய வெற்றி அமையவிருக்கிறது.

இதிலே, இன்னொன்றையும் உங்களுக்கு இந்த அவையிலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையிலே, இரண்டு பிரிவினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒன்று, இது வரையிலே பட்டா இல்லாத, புதியதாகப் பட்டா கேட்கின்ற ஏழைமக்கள். இன்னொன்று, இந்த ஜென்மி எஸ்டேட் சொந்தக் காரர்களான பெரும் பணக்காரர்கள். இந்த இருவரும் உள்ள அந்தப் பகுதியிலே இன்னொரு சிக்கல். மற்றப் பகுதிகளிலுள்ள ஏழைமக்கள், கோர்ட்டு, வழக்குகள், வழக்கறிஞர்கள், போன்ற இதையெல்லாம் புரிந்தவர்கள், தெரிந்தவர்கள். இதில் பழக்கப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், கூடலூர் மலைவாசிகள், அதிகமாக இந்த மாதிரியான கோர்ட்டுகளுக்குப் போகும் முறை, ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடம் செல்லும் முறை, இவைகளை யெல்லாம் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. அதேபோல் அங்குள்ள எஸ்டேட் சொந்தக்காரர்களுக்கு மிகுந்த அனுபவம் இவைகளில் இல்லை என்றாலும்கூட, அவர்களுக்கு உதவுக்கூடியவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். எனவே, இதைச் செயல்படுத்தும் அதிகாரிகள், பெருமளவில் இதை சமுதாயப் பிரச்சினையாக, மனிதப் பிரச்சினையாக கருத்திற்கொண்டு பட்டா கேட்கின்ற, பட்டா இல்லாத ஏழை மக்களுக்கு ஆதரவோடு இதைச் செயல் படுத்த வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். மிகச் சாதாரண விஷயங்களுக்குக்கூட, பட்டா கோரும் ஏழை மக்கள் சோட்டிற்கோ அல்லது ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடமோ, செல்ல வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டால் மசோதாவின் நோக்கம் தோல்வியடைந்துவிடக்கூடிய நிலை ஏற்படலாம். ஆகவே, இந்த மசோதாவின் அடிப்படையிலே இயற்றப்பட்டிருக்கின்ற விதிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் அரசு மிகுந்த கவனமாக அந்த விதிகளைச் செயல்படுத்த வேண்டும். அதிகாரிகளும் மிகுந்த மனிதத் தன்மையோடு, இந்த மசோதாவின் உன்னோக்கத்தைப் புரிந்து நிறைவேற்றக் கூடியவர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்றும், அப்படி

(ஒழிப்பு ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) மசோதா

ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு (சட்டப்

போவை மசோதா எண் 4/69)

1969 செப்டம்பர் 11 | [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

யில்லாத நிலைமைகள் ஏற்பட்டால், அரசு உடனடியாக அவ்வப் பொழுது ஈடுபட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை விடுத்து, இந்த மசோதாவை வரவேற்று என்னுடைய கட்சியின் ஆதரவைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. சி. நஞ்சன் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது வந்திருக்கும் மசோதாவை மனமார வரவேற்று, ஒருசில தருத்துக்களைக் கூற முன் வந்துள்ளேன். கூடலூர் பகுதியில் இரண்டு பாகங்கள் இருக்கின்றன. அதாவது, பந்தலூர் பிர்காவும், கூடலூர் பிர்காவும் இருக்கின்றன. கூடலூர் ஜன்மீ லேண்ட்சைச் சேர்ந்தது. அதில் தேயிலைத்தோட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கிருப்பவர்கள் நூற்றுக்கு 75 சதவிகிதத்தின் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள். அன்றாடம் தேயிலைத்தோட்டத்தில் வேலை செய்து, அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்தக்கூடிய தொழிலாளர்கள் அங்கிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தத் தோட்டங்களில் தரிசு பூமிகள் பல ஆயிரக்கணக்கான அளவில் ஒவ்வொரு தேயிலைத் தோட்ட நிர்வாகியிடமும் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தரிசு பூமிகளை, சாதாரண தொழிலாளர்களுக்கு, பூமியில்லாத ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு அதைக் கொடுக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே, தேயிலைத் தோட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய மாணேஜ்மெண்டாரிடத்தில் இருக்கக்கூடிய தரிசு பூமிகள் இருக்கின்றன. ஸ்பெக்ட்ரிக்கு விற்றது, அடுப்புக் கரி போன்ற பொருள்கள் அவர்களுக்குத் தேவை. அவர்களுக்கு எவ்வளவு பூமி தேவை என்று கணக்கை அரசாங்கம் வகுத்துக் கொண்டு, அந்தப் பூமி போசு, பாக்கியுள்ள பூமியைச் சாதாரணத் தொழிலாளர்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும்.

இன்று, தோட்டப் பகுதியில் சில மாணேஜ்மெண்டார்கள் பேசுகிறார்கள், இந்த விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களைக் காலி செய்ய வேண்டுமென்று பல திட்டங்களைப் போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களுக்கு அரசாங்கம் இடம் கொடுக்காமல், ஏற்கெனவே அவர்கள் செய்து வந்த, அந்த விவசாயத்தைச் செய்யக்கூடிய தகுதியுள்ள பூமிகளைத் தொழிலாளர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதுவல்லாமல், என்டேட் எரியாவைச் சுற்றிலும் தேயிலைத் தோட்டம், மத்தியில் விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலம். ஆகவே, அதைப் பட்டா செய்து கொடுக்க முடியாது என்ற காரணத்தை வைத்து, விவசாயிகளை அப்புறப் படுத்த முயற்சி செய்தால், அதற்கு அரசாங்கம் இடம் கொடுக்காமல் ஏற்கெனவே விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்த அந்தப் பூமியை தொழிலாளர்களுக்கு, அந்த விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய சிறு வேண்டுகோளை நல்ல முறையில் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, இப்படிப்பட்ட சிக்கல்களிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு கூடலூர் ஜென்மம் என்டேட்டுகள்
(ஒழிப்பு ரயத்துவாரியாக மாற்றுவதல்) மசோதா
ஆய்வுக்குழு திருத்தி யமைத்தவாறு (சட்டப்
பேரவை மசோதா எண் 4/69)

[திரு. சி. நஞ்சன்] [1969 செப்டம்பர் 11]

அதுவல்லாமல், அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் வேலை முடிந்த பிறகு, அவர்களுக்கு வேறு வேலை இல்லை, ஊருக்குச் சென்று சொந்த விவசாயம் செய்யத் தகுதியில்லை என்று இப்படிப்பட்ட குறைகள் உள்ள தொழிலாளர்கள் பல ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அந்த தரிகப் பூமிகளில் விவசாயம் செய்யத் தகுதியுள்ள பூமிகளை, ஒரு குடும்பத்திற்கு, குறிப்பிட்ட ஒரு ஏக்கராவோ, அல்லது இரண்டு ஏக்கராவோ அல்லது மூன்று ஏக்கராவோ, அதற்கு உச்சவரம்பு வைத்து, அப்படிப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு ஒவ்வொரு காலனியாக வைத்து, தோட்டத் தொழிலாளர் காலனி என்று வைத்து, விவசாயம் செய்ய வேண்டிய எல்லா சலுகைகளையும் அரசாங்கம் செய்து, உதவி செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். மேலும், அதனால் நம்முடைய நாட்டில் உணவு உற்பத்தியும் பெருகும் என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் இந்த மசோதாவில் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைச் சேர்த்து, தொழிலாளர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள விவசாயிகளுக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று மிகப் பணிவுடனான கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. கே. போஜன் : தலைவரவர்களே, கூடலூர் ஜென்மம் என்டேட்டுகள் ஒழிப்பு மசோதாவிற்கு நான் முழுமனதோடு ஆதரவு தெரிவித்துக்கொள்வதுடன், இதிலே ஒன்றிரண்டு மாறுதல்களைச் செய்யும்படியாக என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இந்த கூடலூர் ஜென்மம் ஒழிப்பு என்பது, சர்க்காருக்கும், விவசாயிகளுக்கும் மத்தியிலே உள்ள வரை, அதாவது ஜென்மியை ஒழிப்பதுதான். ஆனால், இப்பொழுது ஒன்றிரண்டு விவசாயிகள் ஜென்மிகளிடமிருந்து, அவர்களுடைய பூமிகளில் சில பூமிகளை அந்த ஜென்மி உரிமையுடன் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பூமிகளைப் பட்டா செய்து அவர்களுக்கு அந்த ரயத்துவாரிப் பட்டாவை வழங்க வேண்டும். காரணம், அவர்கள், விவசாயத்திற்கு, பெரும்பகுதியை வாங்கிக்கொண்டு, சில பகுதிகளில் தேயிலை, காபி விவசாயத் திற்காக உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சில காட்டுப் பகுதிகளில், எம்.பி.பி.எஃப். ஆக்ட் குறுக்கே இருப்பதால், அதிகமான அளவில் விவசாயம் செய்ய முடியாமல் இருக்கின்றன. அவ்விதமான காடுகளில் சோலைகள் உள்ளன. அந்தச் சோலைப் பகுதிகளுக்கு அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள், ஜென்மிகளாக இல்லை. அவர்களை ஜென்மிகள் என்று கணக்கெடுத்து அவைகளை நாம் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அவ்விதம் வாங்கப்பட்ட பூமிகளை அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கும்படியான ஒரு திருத்தத் தைச் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

1969 செப்டம்பர் 11] [திரு. கே. போஜன்]

அடுத்தபடியாக, இந்தக் கூடலூர் ஜென்ம பகுதியிலே அநேகமாக 24,000, 25,000 ஏக்கர் அளவில் தேயிலை, காடி விவசாயம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தேயிலை விவசாயிகளுக்கு அப்பகுதிகளுக்கு மிகவும் ஒட்டிய அநேக காட்டுப் பகுதிகள் தேவையாக இருக்கிறது. தேயிலைத் தொழிலுக்கும், தொழிலாளர் களுக்கும் காடுகள் வேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய சட்டத்தின் படி இப்பொழுதுள்ள மசோதாவின்படி அவர்களுக்கு தேயிலை விவசாயத்திலுள்ள அளவில் 25 சதவிகிதம் ஒதுக்கி வைக்கலாம் என்று வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் அது மிகவும் குறைவானது. அதை அதிகப்படுத்தி 40 சதவிகிதமாகவாவது செய்து கொடுத்தால் தேயிலை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு பயன் உள்ளதாக இருக்கும். தொழிலாளர் களுக்கும் அது உதவிகரமாக இருக்கும். பெருவாரியான தொழிலாளர்களைக் கொண்டதொரு தொழிலாக இருக்கிறது தேயிலை உற்பத்தி செய்யும் தொழில். தேயிலை உற்பத்தி தொழில் நமக்கும், மத்திய அரசுக்கும் அதிக வருவாயையும், அன்னியச் செலாவணியையும் பெற்றுத் தருகிறது. ஆகவே தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் நல்லமுறையில் நடைபெறுவதற்காக காட்டு நிலங்கள் ஒதுக்குவது 25 சதவிகிதத்தில் இருந்து 40 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்பட்டால் நலமாக இருக்கும். ஆகவே அப்படி மாற்றி யமைக்கப்படவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, அங்குள்ள சிறிய விவசாயிகளுக்கு மேற்படி ஜென்ம பூமிகளைப் பட்டா செய்து கொடுக்கும்போது நியாயமான முறையில், ஒழுங்கான முறையில் முடிவு காண வகை செய்யவேண்டும். அந்த முறையில் நல்ல தகுதியுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்தால் சிறு விவசாயிகள், மேற்கொண்டு அப்பீல் அல்லது கோர்ட்டுக்குப் போகாத நிலை ஏற்படும். ஆகவே அதிகாரிகளை நியமிக்கும்போது ஒழுங்கான, தகுதியான உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, பொறுக்குக் கமிட்டியால் சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ள இந்த மசோதாவின் மீது அதிகமாகப் பேசுவதற்கில்லை. பொறுக்குக் கமிட்டியில் தீவிரமாக விவாதிக்கப்பட்டு, நேரில் போய் விசாரணை எல்லாம் செய்து ஒரு சட்டமாக இது உருப்பெறுவதில் என் கட்சியின் ஆதரவைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒரே ஒரு பிரச்சனை ஜமீந்தாரி முறையை ஒழித்தோம், ஜாகீர்தார், மீட்டாதார் போன்ற முறைகளை ஒழிக்கும் காலத்தில் கூடலூர் பகுதியில் மட்டும் ஜென்மம் என்று சொல்லக் கூடிய ஒரு உரிமை பழங்காலத்திலிருந்து அது கேரள ராஜ்யத்தில் சேர்ந்திருந்ததால் அந்த முறை இப்போது ஒழிக்கப்படுகிறது. இனம்களை ஒழித்து சயத்துவாரி பட்டாவாக ஆக்கினோம். அதேமாதிரி இதையும்

(ஒழிப்பு ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) மசோதா

ஆய்வுக்குழு திருத்தி யமைத்தவாறு (சட்டப்

போவை மசோதா எண் 4/69)

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1969 செப்டம்பர் 11]

ஒழித்து ரயத்துவாரிப் பட்டாவாக செய்கிறோம். இதில் நான் சொல்வது என்னவென்றால் அரசியல் தலையீடு அல்லது அரசியல் நோக்கோடு செய்யப்படக் கூடாது. மூன்று ஆண்டுகள் அல்லது நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் யார் யார் உழுது கொண்டிருந்தார்களோ, யார் யாரிடம் பூமி இருந்து வந்ததோ அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமே தவிர வெளியிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்தோ அல்லது தவறாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகச் சொன்னார்கள். கணபதியா பிள்ளை ரிப்போர்ட்டில் இதுமாதிரி வருகிறது என்று தெரிந்தவுடன் சில கட்டுக்காரர்கள் நாங்கள் கிளர்ச்சி செய்ததால் தான் இதுமாதிரி வந்தது, எங்களால்தான் இதுமாதிரி வந்தது என்று அரசியல் பிரசாரம் செய்துகொண்டு பெருமை தேடிக்கொள்ளும் நிலைமையைப் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் அதை அம்பலப்படுத்தினார்கள். ஆகவே அரசியல் நோக்கோடு செய்யாமல், உண்மை விவசாயிகளுக்கு, பாடிபட்டுக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு, ஏற்கனவே அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலங்கள் போய் சேரும் வகையில் துரித நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். சில என்டேட்டுகளில் உ, காப்பி வைத்து அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றில் தவறுகள் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். 500 ஏக்கர் என்றால் 100 அல்லது 200 ஏக்கர் அனுமதிக்கலாம். அதைத் தவறாகப் பயன்படுத்தும் நிலை ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். குத்தகைக்கு எடுத்திருக்கும் குடியானவர்களை, ஏற்கெனவே வேலை செய்து கொண்டிருப்பவர்களை அப்புறப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் நிலை இருக்கிறது. அப்படி அப்புறப்படுத்தாமல் யாரிடம் பூமி இருக்கிறதோ அதாவது யார் ஏற்கெனவே உழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு தான் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டு சிக்கிரம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவற்றை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்றுதான் இத்தொடரிலேயே இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

செட்டில்மென்ட் ஆபீசர் மாதிரி ஒரு ஆபீசரைப் போட்டு, அதிகமான உத்தியோகஸ்தர்களைப் போட்டு ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக இந்த இந்த பூமி இன்னார் இன்னாரிடம் இருந்து வந்திருக்கிறது, இன்னார் இன்னார்தான் அவற்றை அனுபவித்து வந்திருக்கிறார்கள், ஆகவே இவர்களுக்குத்தான் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று துரிதமாக பைசல் செய்வது நல்லதாக இருக்கும். ஏழை மக்களுக்கு, உழுதுகொண்டிருக்கும் குடியானவர்களுக்கு, ஏற்கெனவே அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு பயன் உள்ளதாகவும், சர்க்காருக்கு பயனுள்ளதாகவும்,

1969 செப்டம்பர் 11] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

பூமியும் பயனடையும் வகையிலும் துரித நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் கட்சி சார்பாக இந்த மசோதாவை பரிபூரணமாக வாவேற்கிறேன். பொறுக்குக் கமிட்டி சிபார்சு செய்த அத்தனையையும், சர்க்கார் பின்னால் ஸுல்ஸ் அண்ட் ரெகுலேஷன்ஸ் போடும்போது அந்தக் கஷ்டங்களை யெல்லாம் நீக்க வாய்ப்பளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் பொறுக்குக் கமிட்டியில் விளக்கமாக விவாதிக்கப்பட்டு எல்லாத் தரப்பினரின் ஏகோபித்த முடிவோடு பொறுக்குக் கமிட்டியின் சிபார்சு அடங்கிய நிலையில் இது இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று விஷயங்களை விவாதத்தில் சொல்லவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டதே தவிர விளக்கமாக பொறுக்குக் குழுவில் எல்லாம் ஆராயப்பட்டது. இடைத்தரகர்கள், நடுவில் இருக்கிறவர்கள் கூடாது என்று மிச்சம் சொச்சம் இருந்ததை—நீலகிரி மாவட்டத்தில் இருந்ததை—நீக்க இது கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. திருத்தங்கள் மூலம் இரண்டு மூன்று விஷயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவை வரும்போது அவற்றிற்கு சமாதானம் சொல்லலாம் என்று கூறிக்கொண்டு பொது விவாதத்தை இத்துடன் நிறுத்திக்கொண்டு அடுத்த கட்டத்திற்குப் போகலாம் என்று கூறி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ் நாடு 1969-ம் ஆண்டு கூடலூர் ஜென்மம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 4/69) ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 2 மசோதாவின் உரியபகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU A. K. SUBBIAH : Sir, I move the following amendment :—

(i) In sub-clause (4) of clause 2, add the following at the end 'but does not include the lands under cultivation'.

30 தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு கூடலூர் ஜென்மம் எஸ்டேட்டுகள்
(ஒழிப்பு ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) மசோதா
ஆய்வுக்குழு திருத்தி யமைத்தவாறு (சட்டப்
பேரவை மசோதா எண் 4/69)

[Thiru A. K. Subbiah] [1969 செப்டம்பர் 11]

(ii) In the Explanation under sub-clause (4), delete the words " or lands are cultivated " occurring after the words " are felled ".

(iii) Add the following words at the end of sub-clause (11) " and shall include persons actually cultivating the lands ".

திரு. என். சங்கரய்யா : நான் இத்திருத்தத்தை வழி
மொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஐயா, இந்த கிளாஸ் 2-க்கு
கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம், சாகுபடி செய்யத்தக்க நிலம்
என்பதற்குப் பதிலாக சாகுபடி செய்யப்பட்டிருந்தால் காட்டு
நிலமாகாது என்ற திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்
திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் அப்பிரதேசத்திலுள்ள மிகவும்
பின்தங்கிய ஆதிவாசிக் குடும்பங்களுக்கு, பல்லாயிரக்கணக்கான
குடும்பங்களுக்கு பயன் அளிக்கும். இல்லையென்றால் சாகுபடி
செய்யப்பட்ட நிலமாகியிருந்தாலும் காட்டு நிலத்தோடு சேர்த்து
அந்த நிலம் அவர்களுக்குக் கிடைக்காத அளவிற்கு ஒரு நிலைமை
ஏற்படும் என்பதற்காகத்தான் அத்திருத்தத்தைக் கொடுத்
திருக்கிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி
அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பொறுக்குக் கமிட்டியில் விவாதிக்கும்
போது காட்டு நிலங்களில் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு
பாதுகாப்பு அளிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்
பட்டது. ஆகவே திரு. சுப்பையா அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய
இந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த திருத்தம்
'பாரசுட்' என்று சொல்கிற நம்முடைய விதிகளினுடைய
முறைகளைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.

Forest includes waste or communal land containing trees and
shrubs, pasture land and any other class of land declared by the
State Government to be forest by notification issued in its behalf
என்று தான் இருக்கிறது. எனவே, இப்பொழுது இருப்பதே
தெளிவாக இருக்கிற காரணத்தினாலே இதை ஒத்துக்கொள்வதற்
கில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : நான் சொல்வது, உழுது சாகுபடி
செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அந்த நிலம் காட்டு நிலமாக இருக்கும்
என்பது அல்ல. காட்டு நிலத்தைப் பண்படுத்தி, சாகுபடிக்குக்
கொண்டு வந்த பிறகு இன்றையதினம் சாகுபடிக்குக் கொண்டு
வருகிற காட்டு நிலம் என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது
என்பதால் தான் அதை சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று
கோரியிருக்கிறேன்.

1969 செப்டம்பர் 11]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்களுடைய திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 3 முதல் 7 வரையில், பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 8.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “ பிரிவு 8 மசோதாவின் உரிய டகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும் ”.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following amendment :—
In clause 8 in Explanation II—

(i) after the words ‘waste land’ insert the words ‘and/or forest land’; and

(ii) after the words ‘twenty five per centum of the planted area’ and before the words ‘shall be construed’ insert the words ‘or two hundred hectares, whichever is more’.

2. The existing clause 8 be renumbered as clause 8, sub-clause (1) and the following may be inserted as sub-clause (2) :—

“On and from the appointed day, the holder of any land including forest land the full rights over which he has *bona fide* purchased from a jenmi for valuable consideration for cultivation or for raising plantation crops, shall be entitled to a ryotwari patta in respect of all such lands.”

THIRU K. BHOJAN : Sir, I second the amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், அந்தத் திருத்தத்திற்கு திருத்தம் தருகின்ற வகையிலே வழி மொழிந்தவர் திரு. போஜன் அவர்கள். அவர் செலக்டட் கமிட்டியிலே இருந்திருக்கிறார். ஆகவே, இதற்கும் ஒரு திருத்தத்தை ஆதரிப்பது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I have given an amendment and there are three sub-divisions. By the first, I want the addition of the words ‘and/or forest land’ after the words ‘waste land’ occurring in Explanation II. The Bill provides for waste land to be allotted to Jenmi when it is contiguous to planted area. The actual requirement for plantation of reserved area should be arable forest land and not waste land which is usually not cultivable. Plantation requirements of fuel and timber is available

[Dr. H. V. Hande] [1969 செப்டம்பர் 11]

only in forest area and not in waste land. Reserved area should include forest area also, wherever plantations are in possession of it. So, I hope the Hon. Minister will accept my amendment.

In my second amendment, I have said that the words 'or two hundred hectares, whichever is more' should be added after the words 'twenty five per centum of the planted area' occurring in Explanation II. The present extension of only 25 per cent of planted area is unrealistic and it would then be an uneconomical unit. A plantation to be worth the name should be a viable unit. If the unit is viable, there would be good management. By accepting my amendment, the holding stand to gain. Otherwise smaller holdings will be at a great disadvantage. It should be 200 hectares or 25 per cent whichever is more. I hope the Hon. Finance Minister will consider what I had said and even if it is not possible to accept the amendment now, he could think of giving such a concession while framing the rules.

In my third amendment, I have said that the present clause 8 be renumbered as clause 8, sub-clause (1). I have suggested the inclusion of another sub-clause (2) to clause 8. A number of entrepreneurs have purchased land from the Jenmi in the usual course for raising plantation. They have done it in good faith and with the approval of the District Collector. They are not aware of any difference between the Madras Preservation of Private Forest Act and their tenure. They have paid for the land. My colleague Thiru Bhojan had explained the onerous procedure under the Madras Preservation of Private Forest Act. It is not their fault if the lands had not developed. They will be put to untold hardship and will be on the roads if their rights are not recognised. I hope the Hon. Minister will realise their hardship. I hope they will be declared Jenmis.

திரு. என். சங்கரய்யா: பேரவைத் தலைவரவர்களே, திரு. ஹாண்டே அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த திருத்தத்தை நான் எதிர்க்கிறேன். காரணம், அந்த ஜன்மிகளுக்கு காட்டு நிலத்தையும், அவர்களுக்குச் சம்பந்தம் இல்லாத நிலத்தையும் கொடுக்கவேண்டும் என்று அவர்களுடைய முதல் திருத்தம் கூறுகிறது. இரண்டாவதாக, 200 ஹெக்டேர்கள், அதாவது 500 ஏக்கர் வரைக்கும் அவர்களுக்கு இந்த நிலத்தை கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த திருத்தம் கூறுகிறது. மூன்றாவதாக, இந்த ஜன்மிகள் மற்றவர்களுக்கு இந்த நிலத்தை விற்றிருந்தால் அதை வாங்கியவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறது. சாதாரணமாக, சட்டப்படியே ஜன்மிகளுக்கு அந்த நிலத்தை விற்பதற்கு அதிகாரம் இல்லை. அதை வாங்கியதற்குப் பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்ற பிரச்சனை எழவில்லை. ஆகவே, இந்த திருத்தங்கள் சட்டத்தினுடைய நோக்கத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிற காரணத்தால் அவற்றை நான் எதிர்க்கிறேன்.

1969 செப்டம்பர் 11]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் 8-வது விதிக்கு மூன்று திருத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் முதல் திருத்தம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னமாதிரி, காட்டு நிலங்களுக்கும் அதாவது பாரஸ்ட் லாண்டுக்கும் ரயத்துவாரி பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்துகிறது. காட்டு நிலங்களுக்கு இந்த மாதிரியான ஒரு ரயத்துவாரி பட்டா கொடுக்கவேண்டிய பரத்தியதை இல்லாத காரணத்தினாலே அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. அதேமாதிரி 200 ஹெக்டேர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதாவது அது 500 ஏக்கர் என்று தெரிகிறது. இதுவே இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக, நடுவிலே இருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத் தான் இதைக் கொண்டு வந்தோம். ஆகவே, அவர் கொண்டு வந்த அதையும் ஒத்துக்கொள்வதற்கில்லை. மூன்றாவதாக ஒரு திருத்தத்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது ஒருவகையிலே முக்கியமான திருத்தம் தான். அந்த முறையிலே உண்மையிலே சிலபேர் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அது உண்மையாக இருக்கக்கூடும். அங்கே தோட்டங்கள் வைக்கலாம் என்ற கருத்து இருக்கவும் கூடும். அவர்கள் தான் அதற்கு சொந்தக்காரர்கள் என்ற கருத்து இருக்கவும் கூடும். ஆனால் அவர்கள் செய்த சூற்றத்திற்கு பரிகாரம் செய்வதற்காகத்தான் இதுவே தவிர, செய்து விட்டார்களே, செய்து விட்டார்களே என்பதற்காக நாம் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லையென்று தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஏற்கனவே, உரிமை இல்லாதவர்களிடத்திலே போய் வாங்கிக்கொண்டு அதைச் செய்யலாம் என்பது சரியல்ல. ஏனென்றால், ரயத்துவாரி பட்டா கேட்க முடியாது 8, 9, 10-வது விதிகளின்படி, ரயத்துவாரி பட்டா வேண்டுமென்றால் அவர்கள் ஜன்மிகளாக இருக்கவேண்டும், அல்லது டெனண்டிகளாக இருக்க வேண்டும். இதற்கும் மேல் மூன்று வருடங்கள் தொடர்ந்து பயிர் செய்தார்கள் என்று இருக்க வேண்டும். அந்த விதிமுறைகளின்படி தான் பட்டா உரிமை வருகிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

According to clause 16, " Except where the Government otherwise direct, no person admitted by a jarmi into possession of any land of the description specified in section 11, shall be entitled to any rights in or to remain in possession of such land ". Under clause 15, " where any person has been admitted into possession of any land in a janmam estate by any janmi for a non-agricultural purpose, that person shall be entitled to remain in possession of the land subject however to the payment by him to the Government of the ryotwari or other assessment or the ground rent which may be imposed upon the land for each fasli year commencing with the fasli year in which the appointed day falls."

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1969 செப்டம்பர் 11]

தர்வாடு, திருமல்பாடுக்குத் தான் அந்த உரிமை வந்ததே தவிர, ஜென்மம் ரைட் டிரான்ஸ்பரபிள் அல்ல. அதை இன்னொருவருக்கு மாற்றிக்கொடுக்க முடியாது. சட்டப்படி கூட அந்த உரிமையை அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு விற்கக் கூடாது. ஆகவே, அதன் காரணமாக பட்டா கொடுக்கும் நிலைமை எழவில்லை. ஆனால், இப்படி வாங்கியவர்களின் நலன்களை எந்த அளவுக்கு பாதுகாக்க முடியும் என்பதைப்பற்றி யோசிக்கலாமே தவிர, அவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்கும் நிலைமை எழவில்லை. 500 ஏக்கர் வாங்கி விட்டார்கள், 1,000 ஏக்கர் வாங்கிவிட்டார்கள் என்றால், சட்டப்படி விற்பதற்கு உரிமை இல்லாதவர்களிடம் வாங்கினார்கள் என்ற காரணத்தினால், பட்டா கொடுப்பது என்பது முடியாது. இதைப் பற்றியெல்லாம் பொறுக்குக் குழுவில் பெரும் அளவிலே விவாதிக்கப்பட்டது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்று சொல்லி, இந்தப் பிரிவிற்குள்ள இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : The only point which I am trying to make out is that this is against the principle of natural justice. There are people who have bought the land and the Collector also has approved it. Some provision can be found to see that these people are not completely dispossessed. Some sort of protection may be given while framing the rules. This can be examined further.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : It can be examined. But we cannot confer ryotwari patta.

DR. H. V. HANDE : With this assurance of the Hon. Minister I beg leave to withdraw my amendment.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெறப்படுகிறது.

பிரிவு 8 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 9.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது 8 அதிகாரங்களுக்கும் திருத்தங்கள் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே பொறுக்குக் குழுவில் இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் விவாதம் நடந்திருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு திருத்தமாகப் பிரேரேபித்து, பேசி, வாக்கெடுப்பு வேண்டுமா என்பதை உறுப்பினர்கள் முடிவு செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 9 மசோதாவின் உரியபகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

1969 செப்டம்பர் 11]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட என்னுடைய திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன் :—

‘Delete sub-clause (2) of clause 9.’

9-வது பிரிவினிலே சப்-கிளாஸ் (2)-ஐ எடுத்துவிடுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். கைவிடப்பட்ட நிலம் என்பது சரியல்ல. அம்மாதிரி செய்வது பொருத்தமாக இருக்காது. ஆகையினால் அதை எடுத்துவிடுவது தான் நியாயமாக இருக்கும். அதை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : நான் இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிராகரிக்கப் பட்டது.

பிரிவு 9 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 10.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“பிரிவு 10 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்து வற்புறுத்துகிறேன் :—

‘In sub-clause (1) of clause 10, delete the proviso’

திருத்தம் வழிமொழியப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இம்மாதிரியான சில நிலைமைகள் ஏற்படலாம், ரெலிங்க்விஷ் பண்ணலாம், சரெண்டர் பண்ணலாம் என்ற நிலைமைகள் எழலாம் என்பதற்காகத் தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு ப்ரொவைஸோ சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதனால் பிடுங்கிக்கொள்வார்கள், வற்புறுத்துவார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், வலது சாரி கட்சிக்காரர்கள், இடதுசாரி கட்சிக்காரர்கள் பொறுக்குக் குழுவில் இருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வரலாம் என்பதற்காகத் தான் இந்த விதிமுறை இருக்கிறதே தவிர, இதனால் பெரிய கெடுதல் ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடப்போவதில்லை.

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு கூடலூர் ஜென்மம் எஸ்டேட்டுகள்
(ஒழிப்பு ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) மசோதா
ஆய்வுக்குழு திருத்தி யமைந்தவாறு (சட்டப்
பேரவை மசோதா எண் 4/69)

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1969 செப்டம்பர் 11]

நியாயமான உழவர்களுக்கு எந்தமாதிரியான கெடுதலும் வராது என்று கூறி, இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்தவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

பிரிவு 10 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 11.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ பிரிவு 11 மசோதாவின் உரியபகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும் ”.

DR. H. V. HANDE : Sir, clause 11 reads as follows :

“ Notwithstanding anything contained in sections 8 to 10, no ryotwari patta shall be granted in respect of any land falling under any of the categories specified below and situated within the limits of a janmam estate :—

(a) forests;

I want the insertion of some words after the word ‘ forests ’.

I move the amendment standing in my name :

In clause 11 (a) after the word ‘ forests ’ insert the following :

‘ Excepting such forests as are referred to in explanation II of sub-section (1) and in sub-section (2) of section 8 hereinabove ’.

The amendment was duly seconded.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move—

In sub-clause (b) after the word ‘ beds ’ add the words catchmen area ’.

In sub-clause (d) delete the word ‘ other ’ and add at the end the following :

“ Within the panchayat limits or municipal limits of the village or the municipality ”.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : நான் இந்தத் திருத்தத்தை ஆமோதிக்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தம் இந்த மசோதாவினுடைய இந்தப் பிரிவுக்கு முழுமை தருகிற ஒரு திருத்தமாகும். அதைப்பற்றி அதிகமாக விவாதம் தேவையில்லை என்றாலும் கூட, பின்னாலே இந்த மசோதா சட்டமானபிறகு வழக்கறிஞர்களோ, நீதிமன்றங்களோ இதைப் பரிசீலிக்கின்ற நேரத்தில் எந்தவிதமான தயக்கமும், சந்தேகமும்

1969 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

எழாமல் இருக்க முழுமைப்படுத்துகின்ற அளவிலே என்னுடைய திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. 'காட்ச்மெண்டு ஏரியா' என்ற வார்த்தைக்கு அர்த்தம் தருகிற அளவிலே 'சப்ளை' என்ற வார்த்தை இருக்கிறது என்று அரசாங்கத் தரப்பில் எடுத்துரைக்கலாம். ஆனால், 'காட்ச்மெண்டு ஏரியா' என்ற வார்த்தைகள் அதனை முழுமைப்படுத்தும். அதைப்போலவே, இப்பொழுது இருக்கிற சப்-கிளாஸ் (டி)-யே போதும் என்றாலும் கூட என்னுடைய திருத்தம் சப்-கிளாஸ் டி-யை முழுமைப்படுத்துகிறது. ஆகவே, இந்த இரண்டு திருத்தங்களையும் அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய திருத்தம் முன்னாலே அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தின் சாயலை ஒட்டியதுதான். பாரெஸ்டு லாண்டுக்கு அந்த உரிமை கொடுக்கிற திருத்தம் தான் அது. முன்னால் நான் சொன்ன பதில் இதற்கும் பொருந்தும். அதனால் ஏற்படுகின்ற பாதகத்தை எந்த அளவுக்கு தடுக்கலாம் என்பதைப்பற்றி பின்னால் கவனிக்கலாம். இந்த உரிமைகளை கொடுப்பதற்கான வழிமுறைகளை நாம் சட்டத்தின் மூலம் செய்ய முடியாது.

நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் காட்ச்மெண்டு ஏரியாவைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். காட்ச்மெண்டு ஏரியாவில் ரையட்வாரி பட்டா கொடுக்கப்படுவதில்லை. சாதாரணமாக ஆற்றுப்படுகை, வேறுவகையான ஓடைகள் இவைகளுக்கு பட்டா கொடுப்பது என்ற நிலை வருவதில்லை. பொதுவாக இருக்கிற நிலங்களுக்குத்தான் பட்டா கொடுக்கப்படும். காட்ச்மெண்ட் ஏரியா என்பது எப்படி பொருத்தமாக இருக்கும் என்பது தெரியவில்லை. அதை எப்படி சேர்க்க முடியும்? ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய இரண்டு திருத்தங்களும், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டன.

பிரிவு 11 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 12 முதல் 16 வரையில், பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 17.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"பிரிவு 17 மசோதாவின் உரியபகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்".

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு கூடலூர் ஜென்மம் எஸ்டேட்டுகள்
(ஒழிப்பு ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) மசோதா
ஆய்வுக்குழு திருத்தி யமைத்தவாறு (சட்டப்
பேரவை மசோதா எண் 4/69)

[1969 செப்டம்பர் 11]

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the following amendment:—

“ In sub-clause (1) (a) after the words ‘ may be ’ insert the word “ reasonably ” and delete the words “ not being earlier than three months from the date thereof ”.

THIRU S. SIVASUBRAMANIAN: Sir, I second the amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தம் மிக அவசியமானது. சட்டமான பிறகு அதிகமான அதிகாரத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், சட்டத்தை அமுல் படுத்தும்போது, அப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தை என்னுடைய திருத்தம் தேடித்தருகிறது. இங்கே இருப்பது, ‘ not being earlier than three months from the date thereof ’ என்று ஒரு புள்ளியை வைக்கிறது. இன்னின்ன கண்டிஷன்படி இருந்தால் தான் என்று ஒரு கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்கிறது. என்னுடைய திருத்தத்தின்படி, ‘ ரீஸனபிள் ’ என்ற வார்த்தையைப் போட்டால், அந்தக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கும் அளவில் அமையும். ஆகவே, அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க ஆதரவாக இருக்கும் என்பதால், அரசாங்கத்தின் கரங்களை வலுப்படுத்தும் என்பதால், இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Sir, the scope of this clause 17 is not to terminate any of the plantations, but to get rid of those contracts which were for low consideration and which were intended to defeat the very purpose of the proposed legislation. In normal cases, the existing rights of the lessee of plantations would not be affected. The Government have taken the power to terminate the leases of plantations only with a view to have a fresh look in cases where the leases were for a very long period and for a very low consideration. Under clause 17 (1) (a) such a lease could be terminated only by giving notice to the person concerned. The termination will take effect from such date as may be specified in the notice, not being earlier than three months from the date thereof. Ordinarily in statutory notices, three months' notice is given to the person concerned and it is considered to be a reasonable period. I may assure the hon. Member, Thiru Ramamurthi, that in the instant case also three months' notice is proposed to be given to the person concerned. In view of this assurance, I request him not to press the amendment.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, in view of the assurance given by the Hon. Minister, I do not press my amendment.

1969 செப்டம்பர் 11]

திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப் பட்டது.

பிரிவு 17 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 18.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 18 மசோதாவின் உரியபகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move the following amendment :—

‘In sub-clause (1) after the wordsd “against the Govern- ment”, add the following :—

“except in cases where the Government decides to take over the same”.

THIRU S. SIVASUBRAMANIAM : Sir, I second the amend- ment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தம் மிக மிகத் தேவையானதாகும். இந்தப் பிரிவு அரசாங்கத்தைப் பொருத்தவரையில், லீஸ்களைப் பொருத்த வரையில், எப்படிச் செயல்படுத்தலாம், எப்படி உரிமைகளைப் பெறுவது என்பதையெல்லாம் விளக்குகிறது. செயல் முறைகளை வகுக்கும்போது, அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டால், அரசாங்கத்தின் நிலை என்ன என்பதை எந்தப் பகுதியுமே விளக்கவில்லை. இங்கே குறிப்பிட்டு இருப்பது, ‘மைன்ஸ் ஆர் மினரல்ஸ்’ என்ற முக்கிய காரணங்களுக்காக என்று இருக்கும்போது, பல நேரங்களிலே மைன்ஸ் மினரல்ஸ் போன்ற வற்றை, அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்வது நல்லது ; அப்படிப்பட்ட அவசியம் ஏற்படலாம். அதற்குத் தடங்கல் இல்லாமல் செயல்பட அரசாங்கத்திற்கு அதிகமான அதிகாரம் தேவைப்படும். அப்படி அரசாங்கமே எடுத்துச் செய்வது கூட நாட்டின் பொருளா தாரத்திற்கு நலமாக இருக்கும். அதற்கு மசோதாவின் எந்தப் பிரிவும் வழி செய்யவில்லை. ஆகவே, இதை அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்தத் திருத்தமும் அவசியம் இல்லாத திருத்தம்தான். ஏனென்றால், அவர்கள் கூறும் நோக்கத்தை, பின்னால் 18 (2) (a) என்ற உட்பிரிவில் கொடுத்திருக்கிறது. அதாவது—

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு கூடலூர் ஜென்மம் எஸ்டேட்டுகள்
(ஒழிப்பு ரயத்துவாரிபாக மாற்றுதல்) மசோதா
ஆய்வுக்குழு திருத்தி யமைத்தவாறு (சட்டப்
பேரவை மசோதா எண் 4/69)

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 செப்டம்பர் 11]

'Where any such right was created before the 1st day of June 1961, for a period exceeding one year, the Government may, if in their opinion it is in the public interest to do so, by notice given to the person concerned terminate the right with effect from such date as may be specified in the notice, not being earlier than three months from the date thereof'.

என்ற வகையில், 'டெர்மினேட்' செய்வதற்கும் உரிமை இருக்கிறது. அவர்கள் கூறும் குறைபாட்டிற்கும் 'ப்ரொவைட்' செய்திருப்பதால், இதை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, though my amendment is very specific and to the point, in view of the Hon. Minister's request, I do not press my amendment.

திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப் பட்டது.

பிரிவு 18 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 19 முதல் 46 வரையில், பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 47.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்கள் சாப்டர் 7—முழுமையும் நீக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படித் திருத்தம் கொடுக்கத் தேவையில்லை. சேப்டர் 7 நீக்கப்பட வேண்டுமென்று விரும்பினால், வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படுகிற நேரத்தில் அவர் எதிர்த்து வாக்களிப்பு செய்தால் போதும்.

பிரிவு 47 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 48 முதல் 53 வரையில், பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 54

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"பிரிவு 54 மசோதாவின் உரியபகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்."

THIRU A. K. SUBBIAH: Sir, I move the following amendment:—

(i) In sub-clause (1) delete the words 'the Janmi' occurring after the words 'pay to the' and before the words 'the arrears' and substitute the words 'the Government'.

1969 செப்டம்பர் 11 [Thiru A. K. Subbiah]

(ii) Add the following explanation at the end of clause 54 :

“ Explanation—Notwithstanding anything contained in this Act or any other Act for the time being in force, the rent, for the purpose of this section shall be the same as defined in the Madras Estate (Reduction of Rent) Act (Act XXX of 1947).”

THIRU S. ALAGIRISAMY : Sir, I second the amendment.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். வரி வசூல் பண்ணுவது யார் என்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். சர்க்கார் வசூல் பண்ணினால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, வரி வசூல் பண்ண வேண்டியது வேறு விஷயம். குத்தகை பாக்கியை வசூல் செய்வது வேறு விஷயம். சேர வேண்டிய உரிமையைப் பறிப்பது நியாயமானது அல்ல. எல்லா விஷயங்களும் விவாதிக்கப்பட்டவையே. பாக்கி இருந்தால் வசூல் பண்ணிக் கொள்ளலாம். அந்தப் பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதில்லை.

திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப் பட்டது.

பிரிவு 54 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 55 முதல் 62 வரையில், பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move the following amendment :—

In the Bill, wherever reference to the word ‘ Madras ’ occurs in the citation of any Act (including the citation by number of any Act), substitute the word ‘ Tamil Nadu ’.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

குறுந்தலைப்பு, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move—

“ That the Gudalur Janmam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 4 of 1969), as amended, be passed.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு மசோதா, திருத்தப்பட்டபடி சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்து, பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்ட.